

Predmet: EMINI (optuženi Miloš Simonović i Dragiša Marković)

Okružni sud Niš

Broj predmeta: K.br. 176/08

Glavni pretres 3. 05. 2009.

Izveštaj: Slavica Jovanović, punomoćnik oštećene

Saslušanje svedoka/oštećene Ramize Emini

Svedok/oštećena Ramize Emini je supruga ubijenog Ise Eminija. Ona se u vreme izvršenja krivičnog dela nalazila u stanu u kom je izvršeno ubistvo.

U svemu ostaje kod svog iskaza datog tokom ovog suđenja. Tvrdi da je iskaz iste sadržine dala i u istražnom postupku i ne zna kako je moguće da se ta dva iskaza razlikuju. Dana 5. maja 1999. godine, negde iza 19:00 časova, večerala je sa suprugom Isom, nakon čega je on otišao u dnevnu sobu, a ona ostala u kuhinji da raspredi sto. Skuvala je kafu i negde oko 19:40 odnela je Isi u dnevnu sobu. Vratila se u kuhinju i odmah potom čula zvono na vratima. Isa je prišao vratima, pogledao kroz špijunku i rekao: „Policija“. Otvorio je vrata, nakon čega su u stan ušli ovde optuženi, koji su Isu odgurali u dnevnu sobu. Optuženi su na sebi imali policijske uniforme i bili naoružani puškama i pištoljima. Odmah za njima u stan je ušla osoba koju ona zna kao *Čarlija*, koji je bio u vojničkoj uniformi i naoružan puškom, pištoljem i nožem. *Čarli* je je opsovao i šutnuo je u predelu noge, od čega je ona pala. Tražio joj je ličnu kartu i pitao šta se nalazi u torbama koje su stajale u hodniku. Iz tih torbi uzeo je neku majicu, iscepao je i njome joj zatvorio usta i vezao ruke. Nakon toga je ušao u dnevnu sobu u kojoj su bili Isa i ovde optuženi. Uspela je da se odveže i pošla ka terasi da pozove komšije. To je primetio *Čarli*, prišao joj i više puta je udarao kundakom od puške dok se nije onesvestila. Kada se osvestila, u kuhinji nije bilo nikog. Iz dnevne sobe čula je pucanj i pretpostavila da su ubili Isu. Uspela je da stigne do terase gde je našla jednu flašu koju je bacila na vrata terase komšinice Mire, a potom je i sama prešla na tu terasu. Kada ju je Mira pitala šta se desilo, odgovorila joj je da su odveli Isu. Izašle su u hodnik i videle da su vrata njenog stana otvorena. Mira je provirila u stan i na njeno pitanje da li je Isa živ odgovorila da jeste, nakon čega se ona onesvestila. Kada se ponovo osvestila, oko nje je bilo dosta ljudi - stanara zgrade. Videla je majku optuženog Simonovića - Bošku Simonović i pitala je gde joj je sin, a ona joj je rekla da je na terenu. Odmah potom u hodniku je videla optuženog Simonovića. Negira tvrdnje nekih svedoka da se te večeri obratila optuženom Simonoviću i tražila da je on odveze do braće pokojnog Ise. Stan je iste večeri zatvorila policija i ona je u stan ušla nakon dva dana.

Insistira na tome da je ovo isto izjavila i pri saslušanju u istražnom postupku i nije joj jasno kako je moguće da je taj iskaz u nečemu drugačiji. Oспорava istinitost sadržaja zapisnika o saslušanju u istražnom postupku. Saslušavana je par dana nakon ubistva, a tada je bila u teškom zdravstvenom i psihičkom stanju – uplašena i potresena, pa zato nije mogla da prekontroliše tačnost onoga što je uneto u zapisnik.

Saslušanje svedoka Boške Simonović

Svedok je majka optuženog Miloša Simonovića i, nakon upozorenja da nije dužna da svedoči,

ista je izjavila da će ipak svedočiti. U svemu je ostala pri iskazu datom u ovom suđenju i kaže da je 5. maja 1999. ceo dan bila na poslu i da tog dana optuženog Miloša Simonovića uopšte nije videla, niti čula.

Fond za humanitarno pravo